

oportet: ut si animali specie diuersum, ambo animalia. Necesse est igitur in eodem genere esse, quæ specie diuersa sunt. Huiuscemodi enim appello genus, quoniam & idem ambo dicuntur, non secundum accidentis differentiam habens, sive ut materia existens, sive ut alter. Etenim non solum commune oportet existere, ut ambo animalia, verum etiam utriusque diuersum hoc ipsum animal: ut hoc quidem equum, hoc vero hominem. Quare hoc commune, diuersum specie vicissim est. Erit itaque secundum se, hoc quidem tale quid animal, hoc vero tale quid: ut hoc quidem equus, hoc vero homo. Necesse igitur, hanc differentiam generis diuersitatem esse. Dico namque differentiam generis diuersitatem, quæ diuersum hoc ipsum facit. Contrarietas igitur hæc erit. Patet autem ex inductione. Cuncta namque oppositis dividuntur. Et quod contra in eodem genere sint, ostensum est. Contrarietas enim, perfecta differentia erat. Omnis vero specie differentia ab aliquo, aliquid: quare hoc & idem & genus in ambobus. Ideo in eadem coordinatione prædicationis, sunt omnia contraria, quæcunque non genere differunt, & inuicem maximè diuersa. Perfecta namque differentia, & simul inuicem non sunt. Differentia ergo, contrarietas est. Hoc enim est diuersa specie esse, quod cum in eodem genere sint, contrarietatem habent individua existentia. Eadem autem specie, quæcunque contrarietatem non habent, individua existentia. In divisione namque, & in mediis sunt contrarietates antè, quam ad individua deueniatur. Quare manifestum est, quod ad id, quod vocatur genus, nec eadem, neque diuersa species, villa, quæ ut generis species conueniunt. Materia namque negatione ostenditur: genus vero, materia eius est, cuius genus dicitur: non vt quod Heraclidarum, sed ut quod est in natura. Nec ad ea, quæ non in eodem genere sunt, sed ab illis genere different, specie vero ab iis, quæ in eodem genere sunt. Etenim differentiam, necesse est esse contrarietatem eius, à quo specie differt. Hæc autem iis solis inest, quæ in eodem genere sunt.

CAPVT IX.

Dubitabit autem quispiam, cur mulier à viro non specie differat, cum mas, & fœmina contraria existant, differentia vero contrarietas sit? neque diuersum sp̄cū tamen hæc differentia per se animalis.

Α ἐδί, εἰ ζῶν τὸν ἔπειρον τῷ εἴλητι, ἀγρυπνός γένεσθαι
καὶ αἴρει τὸν γῆνει τῷ αὐτοῦ ἐδί τοι τὸν ἔπειρον τῷ εἴ-
λητι, τὸ γῆ τοιούτον γῆνει παλαιόν, δὲ ἀμφοτεῖ
τεωτὸν λέγεται, μη καὶ συμβεῖσκον; ἔχον σια-
φοράν, εἴτε ὁσιόν τὸν ψλησθέν, εἴτε ὁσιόν τὸν μό-
νον γῆ δεῖ τὸν κοινὸν ἔπειρον, οἶον, ἀμφο-
τέα, αἱλάκην ἔπειρον ἐκεῖτερον, τόπον αὐτὸν πε-
ζῶν, οἶον, τὸ μήτηρον τοῦ δεῖ αἰδηταπον. διὰ
Β τοῦ τὸν κοινὸν, ἔπειρον αἱλάκην δεῖ τοῦ εἴδεο
ἔστι μὴ καθέδραν αὐτῷ, τὸ μήτηρον δὲ ζῶν, τὸ δέ
τοιούδιον τὸ μήτηρον τοῦ πατρὸς, τὸ μὴ αἰδηταπον.
αἱλάκην αἴρει τῷ σιαφορέν ταῦτα τὸν ἔπειρο-
τητα τῷ γῆνει ἐδί. λέγει γῆ γῆνει σιαφορέν
ἔπειρον, ἔπειρον ποτεντεῖτο αὐτῷ. εἰναντί-
οις τοῖναι ἔστι αὐτῷ. διῆλητον δὲ εἰ τὸν ἔπειρον
γῆν. πεπάτη γῆ μητρεῖται τοῖς αὐτοις μηδοις, καὶ
C ὅπις ταῦτα εἰ τοῦ τῷ γῆνει, δέδεικται. ἡ γῆ
εἰναντίον, λινὸν σιαφορέν τελέαν, τὸ σιαφορέ-
ν εἴδει, πάσα τούτος τοῦτο τοῦτο τοῦτο τοῦ
γῆνεις ἐπ' αὐμαφονί. διὰ καὶ εἰ τῇ αὐτῇ σιαφο-
ρέν πάντα τὰ εἰναντία τὸν κατηγορέας, δόσα εἴ-
δει σιαφορέν καὶ μήτηρει, ἔπειρον τοῦ αἱλάκην
μάλιστα. τελεία γῆ διαφορέν, καὶ αἴρει αἱλά-
κην οὐ γῆνει. καὶ αἴρει σιαφορέν, εἰναντίον δεῖ.
Τοῦ γαρ δεῖ τὸν ἔπειρον ἐδί τοι εἴδει. τὸν εἰ-
αυτοῦ γῆνει ὄντα εἰναντίονταν ἔχει, αὐτομάτην τα-
τεί αὐτοῦ τοῦ τοῦ εἴδει, δόσα μὲν ἔχει εἰναντίοντα
αὐτομάτην τατεί. εἰ γῆ τῇ διαπρέστη εἰ τοῦ με-
ταξὺ γενόνταν εἰναπόσθετος, πορεία εἰς ταῦτα αὐτομά-
την ἐλθεῖν. ὕστε φυσερή ὅπις πορεία τὸν καλούσιν εμβο-
ν ὃν γῆνεις, τοῦ τοῦ τοῦ, εἰ τὸν ἔπειρον ποτε εἴδει εἰδέν-
ει τοῦ ὃς γῆνεις εἰ δύνει πορευομένων. ἡ γῆ ὑπ-
αλλοπορεύεσθαι μηδοῦται. τὸ δέ γῆνεις ψληνὸς τοῦ λέ-
γεται γῆνεις, μήδος τὸ τοῦ Ηρακλειστῶν, αἱλ-
ακῆς τὸ εἰ τῇ φύσῃ, δέδει πορείας τὰ μηνέν τοῦ τῷ
γῆνει, αἱλάκην ποτε γῆνεις εἰνεῖσαν εἴδει δέ,
ταῦτα τοῦ τῷ γῆνει. εἰναντίον τῷ γῆνει αἱλάκην
τῷ σιαφορέν, τὸ σιαφορέας εἴδει. αὐτοῦ δὲ ὑπ-
αλλοπορεύεται εἰ τοῦ τοῦ γῆνεις οὗτοι μόνοι.

Α Πορίσθε δὲ αὐτὸς, διὰ τὸ εἰδός γε
νὴ εἰς εἶδε σταφέρει, ἐναντίου τῷ θη-
λεος καὶ τῷ ἀρρένος ὅτος, τῆς δὲ σιαφοεῖς
ἐγνωσθείσας οὐδὲ ζῶντος θηλῆς ἢ ἀρρένης, ἐπερχό-
ται εἶδεις· καρτούκης· αὐτὸς τῷ ζῶντος αὐτοῦ
σιαφοεὶς οὐχ αἴσις λευκότης ή μελανία,
etie animal masculinum, & foemininum,
is sit, & non ut albedo, & nigredo, sed
quatenus